

лото — единъ великолепенъ водопадъ, нѣмашъ равенъ на себе си въ планината по своята хубостъ. Той представлява една висока, почти перпендикулярна гладка стена, обласла съ мъхъ. По нея като източени нишки се спускатъ сребристи струи вода. Сякашъ нѣкаква невидима ржка преде като въ вълнена фабрика хиляди водни нишки. Огрѣнъ отъ слънцето, водопада има още по-вълшебенъ видъ: падащата вода се прѣска на блѣстящи капки, които огрѣни отъ слънцето, отхвърчатъ въ рѣката като хиляди разпиляни въ пропастьта бриланти. Прѣскалото има видъ на прѣсѣченъ отгоре конусъ, отъ чара на който погледа мжно се откъсва...

Връщаме се отъ Прѣскалото съ желание на другия день да се качимъ на Купена и Юмручалъ. Отъ тамъ пъкъ се откриватъ други по-пленителни гледки: на северъ цѣла северна България, а на югъ — цѣлата Стремска долина. Въ ранна утринъ, преди още да е изгрѣло слънцето, се вижда и Дунава, проточилъ се като сребърна лента, която съ първия слънчевъ лжчъ изчезва отъ очитѣ.

Щастие е наистина да поздравишъ България отъ тия високи и величествени мѣста!

Георги Караивановъ

